B.01.07.03.Ⅲ.1

FEMC
19-22

បឋមសក្ដាយនាគ្រែ ៣

សាគរបុរី

B.01.07.03
IENC. 19 1/2

កាសញបោតក៍ឡ្យ ១ ដើម ៚

ខង មោតស្ស ៚ តតោ អាយស្មា មហាកស្សបោ ថេរោ ៚ កាល្បោះបើព្រះមហាកាស្សបថេរ អកតក្តីង ព្រះស្រុកបីដក្ត ដឹងព្រះមហាអ═══នន្ទថេរ ឮពោះហើយ អក

ការមានថេរវញ្ញាថារ អាវុសោអនន្ទះ មាលអាវុសោអញ្ញើ ហើងដឹងសំម្ដែង អំពីកុំប៊ើរ កលតាយុកព្រើរតាន ឥឡូវជុំឡើ សព្វថ្ងៃនេះ

ការនេះងឹងសំម្ដែងអំពីអក តេលកាល រសឹលវិញ អើអញ្ញើ ចុះអ្នកដែលការក្ខូសិល ៥ តេះតេរចាងដែលអដឹងឃិ តោះពួចម្ដេចតែ

អ្នកកាក្ខូសិល ៨ តោះតេរចាងដែលអដឹ សឃិតួចម្ដេច អ្នកកាក្ខូសិល ១០ តោះតេរចាងដែលអដឹង ឃិតួចម្ដេច ចូលអគសំម្ដែងឱ្យដាវីធ្លារតិស្ការម

ករមេលឃាះអ្នកអញ្ញើ ៚ ឮញ ៚ អញ្ញើកាលស្បូចូលឋិតហើយ អញ្ញើ ចុះអ្នកតែលប្រិងិត្ត ជាបង្គុំ ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ អ្នកនាំហ៊ើប្រិការនេះតើរចាងដែលអ

ក

ក្និសយិង្គ្រួចម្តេច ។ ចូលអ្នកសំម្តេចមករមើល បាះអ្នកអង្គ ។ច្បាប់។ អើអងស្បៀ យើងចូលបិតហើយ អងស្បៀចុះតើលអ្នក ទោយប្រែអាកាមវត្តស្លួង តើរទានជលតួច
ម្តេច សំរេចនិងស្លាប់នោះតើរ ទានពោ វកើតឡើងនាង ផណាបាះអ្នកអង្គ ចូលអគ្គសំម្តេចម ករមើលបាះអ្នកអង្គ ។ច្បាប់។ អើអងស្បៀ
អ្នកសំម្តេចមកនោះកាលបុរ្យចូលបិតហើ យ អងស្បៀខ្ញុំមកាលព្រះវិសិផ្សៀយ និងបុត្តលសព្វ ថ្ងៃ ដើរបុងសាជព្រះវេស្ស្បនេះ។ ដើមតើមលោ
វត្តាវ៉ាប់ព្រះនេះ។ ជីកអង្គជលើកព្រះនេះ ។ អ្នកខ្ញុំឃើញប្រកាលនេះតើរ ទានជលអង្គឹសឃីតួចម្តេច សំរេចនិងស្លាប់ តើរទានកៅវកើតឡើងស្លួង
ផណារ បាះអ្នកអង្គ ។ច្បាប់។ អើអងស្បៀខ្ញុំកាលបុរ្យព្រះវិសិផ្សៀ និងបុត្តលសព្វថ្ងៃនេះ ផ្ញើរបុងសាជព្រះពុទ្ធរូបនិងផ្សៀ តោះតើ═══ទាំងជលអង្គឹសឃីបុតាង

ចុះសាងឥដសំណារ សោរទានបុត្រ ឯសាងកិដឈើរ នោះសោរទានបុត្រ តែលអ្នកសាងឥដថ្ម សោរទានបុត្រ អ្នកសាងឥដសាំមិត សោរទានបុត្រ អ្នកសាងឥដទ្រាក សោរទា
នបុត្រ អ្នកសាងឥដកៅ នោះសោរទា នបុត្រ តែលអ្នកសាងឥដមាស នោះសោរទានបុត្រ តែលអ្នកសាងឥដកែវស្រដ្ឋារ នោះសោរទា
នបុត្រ អ្នកសាងឥដក្រូកនេះ១ ឥ ដក្លុយនេះ១ ឥដស្ទើរនេះ១ សោរទានដលអធិស យិត្តិចម្តេចហាះអ្នកអនក្ត ចូលអ្នកសំម្តេច
មកកាសប្បឥដហ្មតមើលហាះអន- ក្ត ។ ប្បាញ ។ អោអនជឿ កាសព្រូលបឹតហើយ ចុះ តែលអ្នកត្រូវផាព្រះពុទ្ធរូប ផាព្រះចុល្លាររឿងព្រះ
ចេត្យ នោះសោរទានដលអធិសយិត្តិចម្តេច ចូលអ្នកសំម្តេចមកមើលហាះអ្នកអនក្តិ ។ ប្បាញ ៚ អោវំមកាសព្រូលបឹតហ្លួបទានហើយ អនជឿចុះតែលអ្នកសាង ព្រះពុទ្ធរូបឥដឈើរ

១

រដ្ឋដ ២ នោះ ១ ជាន់ថ្មីមាសភ្លោ នោះ ៣ ជាន់ដីមហាក្ខ នោះ ៗ អ្នកសាជ់ទៀវឃើញដុំពកនោះ តើរតានដែលអង្គីសយ៉ឹព្វបង្គ្ហ ។ ប្រុលអ្នកសំម្តេចមកម៉ើលហាះអន្តរ ។ឃ្យាយ ។ សើរកាសប្រុយប៉ង

ប្រលាឯតរឿង អងជៀ ចុះតែលអ្នកសាជ់ ព៌ះពុទ្ធរូបជាជ់ធុជ់ដើជ នោះ ១ ជាជ់ឆ្លានោះ ១ បុត្កលក្ខៀ ស្បុដុំពកនោះ ភ្លោះតើរតានដែលត្រូវបង្ហួប ប្រ

លអ្នកសំម្តេចមកមើលហាះអន្តរ ។ឃ្យា ស្បា ។ អើរចុំមកាសព្វប្រុលវីតសាបតាំងហៀវ អងញៀវចុះ ម៉ែលអ្នកសាជសាលារភ្លោះភ្លឹង កន្តួយភ្លោះភ្លឹ

យ បជ្ជុកពោះភ្លៀ បុត្កលភ្លាំងឃ្យាដុំពកនោះតើ ស្បា ។ រតានដែលអង្គិសយ៉ិព្វបង្គ្ហ សិរទចមាតក៏មើត តើរ តានភ្លោះកើតមណ្ឌារ ប្រូលអ្នកសំម្តេចមកប្រ

ឃ្យាះមកមើលបាះអន្ត្រ ។ឃ្យាយ ។ អងជៀវកាសប្រុប្រុលវីតវៀវ ចុះអ្នកសាជ់ទ្វារ ភ្លោះតើរតានដែលអង្គីសយ៉ិពភ្លោះព្វបង្គ្ហ សំម្រេចជាជ់ឆ្លានតើរតានទៅកើតឆ្លានមណ៌

ទូលអ្នកមាតាញ្ញារ ប្រែផ្សេចក្តី ឲ្យ ស្ដ កាញ ទៀតតើសអ្នកឲ្យ ពាងតែកញ្ញារ សង្ឃាពាជរាត្រីគប់ស្ពារ សត្តស្ពាន់គោះតោរ ចាងជលអធិសង្ហា គូចម្តេច ទូលអ្នកសំម្រេចសេចក្តីរ

ឆាះឲ្យតាំបក ឃើងឯដ៍ស្អាបឲ្យលវាះអង ក្ន ព្យាញ្ញ អើរកាសព្វទូលឯតយៀ អងញ្ជៀរចុះអ្នកសាជ ចល តើរចាងជលអធិសឃីត្វចម្តេច ។ អ្នក

សត្តពាជសៀរទៀកទ្បោរ តើរចាងជល អធិសឃីតូចម្តេច ទូលអ្នកសំប្រែងផាសេចក្តី មកឃើង ជិតស្អាបឲ្យលវាះអងង ។ ព្យាញ្ញ ។ អើអងញ្ជើ

កាសប្បទូលឯតយៀ ទ្រះតើលអ្នកសាជ ទៅរងម្ហារអាសារ ។ ទៅរសំរើជ ។ អញ្ជើជស្លេជគ្រោះ ។ គរ ក្នុលគ្រូកទៅល ព្យេបចំបូទៅរចាំ ហាស្បែរឈរ

ជើង ឈើរប្រែតូដឹតក្នា មុជរាំជឯងស្ពានញ្ញាស្ទៀកវិត ជុំម្ជូជធ្វកព្រះសង្ឃ បុគុលភ្នំ ៦ ជុំត្រូក ឆោះតើរចាងជលអធិសឃិត្វចម្តេច ទូលអ្នកប្រែផាសេចក្តី ឲ្យ តាំប

ក

លាមើលហោះអណ្ដូង ៤ប្រាំ៤ អើរកាលបុរាណ = ~~ដើមប៉ើ~~ អណ្ដើរចុះអ្នកតែលម្នាក់ល្ហ ពោលក៏ច្រើន តំរីសោះ ទូកថ្មីយួរ ក្នុងអត្ថនិំ ហើយហោរាទាយមុនលើសទៀត ទានថ្ងៃ
កៅចិះពុទ្ធ១ ចិះធម៌១ ព្រះសង្ឃ១ កោះតើរទា ងដែលអំពើសយ័គ្គចម្លែង ៤ហោះអណ្ដូង ៤ប្រាំ៤ អើរអណ្ដូងលា សព្វចូលបីតែហើយ អណ្ដើរចុះតែល អ្នកប្រពេង
ស្ទើរឆ្លាវឈ្មោះទៀតដីកាអំពើ ឡើងម៉ោ ចាំបតៀសារព្រៃ តាំ ម៉ើដម្យើរ ចេកអំ ហោរាតៅរតីឬដ ឆ្នាំ ១៣ប្រកាំរ ~~កោះតើរ~~ទានដែលអណ្ដើសយ័គ្គចម្លែង ហោះអណ្ដូង
៤ប្រាំ៤ អើរខ្ញុំបកាលប្រចូលបីតែហើយ អណ្ដើរ យោងដបដល្ហរ អ្នកតៀតំណើរបុត្តិល ល្ងើរបានសព្វថ្ងៃ ណះ ចុះអ្នកតែលតាកល្អព្រះសង្ឃ សព្វថ្ងៃ
ណេះ តើរទានដែលអណ្ដើសយ័គ្គចម្លែង អណ្ដូង ចូលអ្នកសំរេ្ដចបកមើលហោះអណ្ដូង ៤ប្រាំ៤ អើរខ្ញុំបកាលព្រចូលបីតហើយ អណ្ដើរ ឈ្មោះអ្នកជ្រើសប្អូន ឱ្យបានដល់ថ្ងៃចេញព្រះវិហារ

នេះ១ ទូលព្រះរាជសារនេះ១ ទូលបរិវារនេះ១ ថ្ងៃទូលតាំមនេះ១ ផ្ទុំមឹងនេះ១ ថ្ងៃតាំងបង្គ្រាននេះ១ ព្រះសឃសាសច្ចរិមនេះ១ អ្នកតែលតាំមនិត្យ ឬកព្យូងព្រះណាំង្គ្លីយនេះ១ វាបុគ្គលគ្រាំ

៨ជុំ១កនេះ ដែលជឿរ ណាំងពោះតោ ពាន ដលអជៃសឃិត្តបម្លេច អនគ្គទូលអ្នកវាំ ស្ដេច មកឯងដង្គាប ដដអៃលហ៎ះអនគ្គ ។ ប្រញ ៕ អែរអនជៀ ផុះអ្នក

ជឿរសាក្សារ មគ្គកត់នេះ១ ច្បាប់បង្គ្រាននេះ១ តោពានដលអងឹសឃិតបម្លេច ហ៎ះអនគ្គផុះ១ ល្បៀតតែលអ្នកជឿរ គ្រួដំរៀវឆែល ៨កើតក្តី ៨កេតក្តី ។ ១៥កើតក្តី

១៥កោដក្តី ព្រះសឃអន្តុយហាតញ្ញាសក្តី ពោះតោពានដលអជៃសឃិ គ្គបម្លេចទូលអ្នកសំម្តេចដាសេចក្តី បុគ្គលគ្រាំអំម្បាលោះ ឋមកយើងជនិងដណ្ដាប់ដង់មើ

លហ៎ះអ្នកអនគ្គ ។ ប្រញ ៕ សើអនគ្គកាលទូលបតែលៀ អនជឿរ ផុះតែលអ្នក ជឿរណាងពោរអំពីរៀវឆែល ពោះតោពានដលអជៃសឃិតបម្លេច បៀងជឹដនឹមើរ

ឃិ

ឋផ្លូវនេះ១ អ្នកជឿរកប៉ីនរនេះ១ អ្នកធ្ញុំពាជុំពូកនេះតើរ បានផលអានិសង្សដូចម្ដេច ។ ចូលអ្នកសំម្ដែងញោកផាសេចក្ដី បកមើលឋាះអត្ថ ឬបាលី ។ អើអនជឿ កាលណា

ចូលចិតហើយ អានជឿបុះតែលទៀតាន ន ធ្ញុំពូជនេះ១ ឲ្យតានឬនស្ស តែលពាក្យសិល ឋនេះ១ សិល ផនេះ១ សិល១ ៈ នេះ១ អ្នកធ្ញុំប៉ិជំពូកនោះ

តើរបានផលអានិសង្សដូចម្ដេច ចូលអ្នកសំម្ដែងមកមើលឋាះអ្នកអនត្ថ ។ បាលី ។ អនក្ខុកាលប្ប ចូលចិតហើយ អនជឿយើដងិដសំម្ដែង អំពីរផ

លាអនិសង្ស តែលអ្នកប៉ីប្រុសក្រុងផាសំម្ដែងនេះ១ ផាគ្នានេះ១ អ្នកធ្ញុំពិជំពូកនេះតើរបានផលអានិសង្សដូចម្ដេចឋាះអនត្ថ ចូលអ្នកសំម្ដែងមក

មើលឋាះអ្នកអនត្ថ ។ បាលី ។ អើអនក្ខុកាលណាចូលចិតហើយ អនជឿប្តុះអ្នកតែលប៉ឹប្រុសក្តីយ នោះតើរបានផលដូចម្ដេច អ្នកតែលប៉ិប្រុសព្រះពុទ្ធនោះតើរបានផលដូចម្ដេចចូល

អ្នកណាសំម្លុំជាសេចក្តី បុគ្គលឆ្នាំពីរដ៏ល្អក នោះមកមើលបារអ្នកអនន្ត ឬញ្ញា ៚ អនន្តហាលឪរសោអនន្តជឿ គាសព្វទ្រូលបីតហើយ ចុះតែលអ្នកជួយរបារសៀ នោះ ១ តែលអ្នកជួយ
អនុមោទនា ១ បុគ្គលឆ្នាំពីរដ៏ល្អក់នោះតែរព្វប ម្តុបបានផលបុត្តរ ទ្រូលអ្នកផ្លៀ មកមើលបារអនន្ត ៚ បញ្ញា ៚ អើរអនជឿ គាសព្វទ្រូលបីតហើយ អនជឿបុះ
តែលអ្នកបំឫសក្កយជាសំម្ពែរនោះសៀ បានផល អជិនយ័ព្វបម្តេច បំឬសជាតិក្តុ នោះពីបាបានផលអជិនយ័ ព្វបម្តេច ១ វៀរ ផ្សេតអ្នកតែលបំឫសហៅ
វជាសំប្រែរនោះភ្លឹ ជាកិច្ចនោះភ្លឹ ជិជបានផល អជិនយ័ នោះកែរព្វបម្តុប ទ្រូលអ្នកសំរេចសេចក្តី តែល អ្នកបំឬសឆ្នាំឆ្ន មកមើលបារអនន្ត ឬញ្ញា ៚
អើរត្រីហើយ អនជឿ ចុះអ្នកឲ្យបានភ្លើជាលវ័ត្តរ នោះតោបានផលអជិនយ័ព្វបម្តេច ៚ ធាស្សេតសំម្រេចឈឺ អ្នកពុំឆ្នារចៀន ឆ្លារច្រមូលជឿរជិជច្រូឆ្នំ ជឿរជិជ

ង

ស្មោះ នោះសេរធានដលអជីសឃីគ្រូបម្តេច ចូលអ្នកសំរ្តែងមកមើលបាះអង្គុ ៕ បបាព្យ ៕ អើរង្ខំបកាសព្រចូលបិតបៀ អងជៀបុះតែល អ្នកជឿរបុងមានគង់ខ្ជដអញ្ញារ

នោះ១ វិបអ្នកបញ្ចកុំភើង នោះសេរធានដល អជិសឹឃីគ្រូបពម្តុប ឯអ្នកបដ្ឋតពោម្ន នោះសេរធានដល អជីសឃីគ្រូបម្តេច ១ ស្មើតឯអ្នកខុបបីដី១តែ

ដបង្កើដ ឲ្យនៅតារ៍នោះសេរធានដល គ្រូបម្តេច ចូលអ្នកសំរេចសេចក្តី បត្តុលទាំព្យមកមើល បាះអងក្ខ ៕ ព្យាព្យ ។ អើអងជៀកាសព្រចូល

បិតបៀ អងជៀបុះតែលអ្នកញ្ញព្រងឯដ , នោះសេរធានដលអជីសឃីគ្រូបម្តេច បើរជួលស្មោះធារនោះ សេរធានដលអជីសឃីគ្រូបម្តេច ចូលអ្នកសំរេច

ក្តីដសំរេចសេចក្តី ក្បាំតឹបជុំព្រ្យតំនោះមកមើលបាះអ្នកអងក្ខ ៕ ព្យាព្យ ៕ អើអងក្ខ កាសបប្បចូលឯតបៀ អងជៀ បុះតែលជួយលុញសតោរតៀ នោះសេរធានដល

អង្គិសឃិត្របម្តេច ចុះអ្នកពេលជួយផ្កាកន្សៀករីតញោះ ។ ផ្ញើរបញ្ញត្តិម្រួដលព្ទុសត្វារនេះ ។ ដីគឃុំមនេះ ។ ផាវទីគនេះ ។ ពោះសោតាបន្នផលត្របម្តេច ។ ទៀតបើរភាន
យលតាលហ្ម ផាតុបីដល ទៅបិទទ្វារ ពោះសោតាបន្នផលត្របម្តេច ចុះសំម្រេចផ្លូវកាវីត ពោះសោតាបន្នផលត្របម្តេច ចូលអ្នកសំរេច
សេចក្ដី ភ្ញំញុំមកមើលមារៈអង្គ ៚ ញាញ ៚ អើរអង្គតាលគ្រូលបិតបៀ អង្គផ្សឿរវី ៖ អ្នកសាធុ ទុងសំម្ពុតបៀ ពោះសោតាបន្នផ
លអង្គិសឃិត្របម្តេច ចុះផ្សំពុតិត្យ ពោះសោតាបន្នផលអង្គិសឃិត្របម្តេច ឯកាចនិងស្វាព្រសេ វិភានទៅកើតផ្លូវការ ។ ទៀតផ្ទអ្នកសាធ
តង់ទុទ្ធផាគោះ សោតាបន្នផលត្របម្តេច ចូលអ្នកសំរៀបសេចក្ដី ភ្ញំញុំមកមើលបារៈអ្នកអង្គ ៚ ញាញ ៚ អើរខ្ញុំមកាលគ្រូលបិតបៀ អង្គផ្សៀផុះពេលអ្នកផ្ញើរបុណ្យព្រលត្ថុំមព្រះបនេះ

ដ្ឋ

១ អ្នកជ្រើបុរបញ្ចុះសេមារនេះក បុគ្គលទ្វាំសិបដ៏ពូកនេះនោះបានផលត្រូចម្ដេច ។ ចូលអ្នកសំម្ដែងមក ឲ្យចៅជាទឹស្ពារបកមើលហ៊ះអ្នកអង្គ ៚ ឮបាន ៚ អោសឡើបៀ
អងជើ យេិដឡ្វើអ្នកអឹតឹតំម្រើរតែ លអ្នកជ្រើបុងពូងភ្ញុំមព្យុច ពោះតើរបានទុំល្បែមអឹតី យមើបព្រះណារ លោកជ្រើកបានផ្ដើរតា
វិរផាតាងនេះ ម្សើរតាតែរឯតឃ័ដនោ ១ទៀតបានផ្ដើរលើដ រកតែរមានតេមឈើរ បើរ ជ្រើរតោបទ្វារបុ តោបទ្វាដៀអាកាម ជៀបព្រះពី
ហ៊ារ ទ្វាដៀបជ្ជើម្ន ពោះបានផលអង សឃឹត្រូចម្ដេច វិស្វារតាងនេះហ៊ះអង្គ ៚ ឮបាន ៚ សាធុះ ២អាន្លោអងជើ វិបុំមើរអ្នកជ្រើបុកនោះ
ពេញហោរតឹរោះ ២ ល្បះល្បាយ ត្រូវតាព្រះពុទ្ធីការ មើងតិតបៀបខ្ញុំបកាសពឹងក្រូលស្រូលក្នុងឯត ញិពនាយុកដ៏ដភ្លាំង្វង រាលក្បារសព្វឡើងនេះ ហ៊ានឯតពក្ត

វិញ គត្តាជំ ដៀវគាំម្លីយសត្រោរ ជ្រោយាងព្រះពេង ព្រះពន្លព្រះឥន្ទ្រ ព្រះសាយ័ ធ្វើកង្វល់ម្រើះតើរ និងពាងដល់អាំពើសយ័ ពោះតើរព្វចម្តេចបាះអង្គ ទ្រលអាលស់ម្ទើង

បញ្ចចិត្តបុព្ធឥតដងក្តីព្រំងរាលការណោ ះសំដៀយយាះអ្នកអាពន្ធ។ញ្ញ។ កើរអញ្ញ កាសពុទ្ធ លងីតយៀ អណញ្ញៀយើងនិង សំម្តេច

អំពីកាំម៉ឺយ ព្រះឬត្តបីដ័គ្គ និងព្រះអ ត្តីជមិ ទាំងសំមគ្នា ញាត់ញោមដើងច្រលងីត ស្តុបា លំគ្នា ព្រោងជាតិម៉ឺង សងតាបៅ ពោ

គ្គវីលាវត្រោរនេះដង់បោកង៕ ចបបារ សម្បចយោយោគ្គ៕

B.01.07.03
FEMC.19 2/2

អនក្ខផ្ញើ ញ្ញេ២ សម្បប្បយោ ហោន្តុ អនាគតេ
កាលេ អយុវណ្ណំ សុក្ខំ ពលំ ៚ ៚

៙ អនក្មេ ពិសុទ្ធ ៕ អនក្មអ្នកណាល្មោះបើរមានស្ដាប់ដោយផ្ញូរ ព្រះអរិយការសង្ឃ :ស្ដេចម្រើនខ្លួន អាសីអ៊ីងសង្ឃិត្រទ្រះបើ កុំឃ្លាំលើ អ្នកណារមានបើរផ្ញូរ ភក្ដិកសង្ឃ ឲ្យពិតព្រះ
អរិយការបអំឡុះនឿ រឺរ៉ឹអ្នកកល្បាសិល ៥ នោះមានផលអនិសង្ឃ ១០ កាប់ ឲ្យអ្នកកល្បា ៨ នោះមាន ផលអនិសង្ឃ ១២ កាប់ ឲ្យអ្នកកល្បាសិល ១០ ន
នោះមានផលអនិសង្ឃ ៣២ កាប់ បើរមាន តឹងបើ មានកល្បាវិទ្យា អនោះកើតនៅជាតិ ឲ្យណា ១២ ក្សិរ អ្នកនោះនឹងមានរូបល្អ បីយា ផងទី
យសិលេញ ឬតាំង ផតឹង កាប់បីតអ្នក ក្ញុំ ១៧ បើរមានសង្ឃគុគ៍ជើង ណារព្រះគុណខ្ញុំមើលទៀត ៚ ភក្ដិរឲ្យពិតព្រះអរិយការសង្ឃអំឡុះនើវ
ឬគុលបរិភោគ ឲ្យបដិមព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ សព្វថ្ងៃនេះបើ បើរគិតតែលន្ទើ មានផលអនិសង្ឃ ១៧ កាប់ មានកិតតែលអនិទ្ធិ មានផលារអនិសង្ឃ ១៨ កាប់

បើអាតគាលអរុការ បានផលអានិសង្ស ២. កាប់ ណការព្រះគុណឬមន្ត្រីជ្រាប ៚ ករុណាបពិតព្រះអង្គការសម្បូរអំម្ពុះជឿ រឿងអ្នកទេសប្រែ អភាឫទត្បូងខាង នោះបានផលអានិសង្ស

៥ ពាន់កាប់ ជរិយសម្បើសំភ្លាប ការទាន នោះកើត~~សាំសែនបុត លុះឮបត្តិទ្ធះ~~មត កើតនាគត្រកូលខ្ពើ : ៤.. ផាត់ណការព្រះគុណព្រះមន្ត្រីជ្រាប ៚ ករណ្ដាល

ធ ស្រុប បុតិតព្រះអង្គការសម្បូរអំព្ហះជឿ ឬ អកស្អាតព្រះទេសា នោះបានផលអានិសង្ស នោះពេញកាប រឿងអ្នកតាំងតែងសើរ ផ្ការក្សព្រះពុទ្ធព្រះធម្ម

ព្រះសង្ឃ ដ៏គអក្ខរលើតស្រេះនោះ បាន ផលអានិសង្ស ៤ កាប់ រួចបានទៅកើតផាទៅបុតិ លុះឮ ឥន្ទ្រះមត ម បង្កើតនាសេនា្សិ មានបាន១៨កោដ

៤.. ផាត់ណការព្រះគុណព្រះមន្ត្រីជ្រាប ៚ ករណ្ដាលបុតិត ព្រះអង្គការសម្បូរអំព្ហុះជឿ ឬអ្នកស្អាតព្រះពុទ្ធដីផត្ស បានផលអានិសង្ស ៧ កាប់ រឿងអ្នកស្អាតដើងសីហារ នោះបានផល

អជីសឃ័ ១០ កាល្ប៍ រ៉ឺឯអ្នកស្អាងឈើរ ពោះទាងដលអជិសឃ័ ១២ កាល្ប៍ រ៉ឺឯអ្នកស្អាងជិជដំមិត ពោះទាងដលអជិសឃ័ ១៧ កាល្ប៍ ឯអ្នកស្អាងជិជប្រែក ពោះទាងដល
អជីសឃ័ ៤ កាល្ប៍ ឯអ្នកស្អាងជិជកោរ៍ ពោះទាងដលអជីសឃ័ ១៧ កាល្ប៍ រ៉ឺឯអ្នកស្អាងជិជមារុ៍ ពោះទាងដលអជីសឃ័ ៦៤ កាល្ប៍ រ៉ឺឯអ្នក
ស្អាងជិជកែស្បូផ្កា ពោះទាងដលអជី សឃ័ ១៦ កាល្ប៍ រ៉ឺឯអ្នកស្អាងជិជឫក្ស នេះ១ ជិជក្របរ នេះ១ ជិជស្មើង នេះ១ ទាងដលអជីសឃ័
១២ កាល្ប ភ្ញុំ ៣ នេះទាងដលអជិសឃ័ត្រូវ ២ ការ គាំព្រះគុណពុទ្ធបង្កើតជាតិ ៗ ៚ គីស្លោកបុរីតព្រះអង្គ្រា សប្បតំប្រះសេរ្រ ឯអ្នកពេលត្រូវជាតព្រះពុទ្ធ
រូប្ប នេះ១ នូវព្រះចន្ទារង្សីព្រះទេស្ស នេះ១ ទាងដលអជីសឃ័ត្រូវការ ទាងតៅ២ ។ កាលនោះណាព្រះគុណពុទ្ធបង្កើតជាតិ ៗ ៚ នគរនោះបុត ភ្លោះបុរីតព្រះអង្គការ

សព្វអភិរម្យះសៀ ឯអ្នកស្ថាបព្រះពុទ្ធរូប ដីឥដ្ឋលើរដៀងជា២ ពោះបានផលអានិសង្ស ១២ កាប្ប រី ឯអ្នកស្ថាបដីឥដ្ឋឲ្យបាន១ ខិមអន្តរាយនោះ១ ពោះបានអានិសង្ស ១៥ កាប្ប រួចពល
និងដីឥដ្ឋ១ កបានគោរពកិត សារទៅបុត្រលុះ ច្យុតចុះមក កាប់ជើតជាមហាសេដ្ឋី មានសម្បត្តិ ៨ កោ ដ្ឋឃ្លាំង ណារព្រះពុទ្ធរូបមន្ទីរជាត្រៃ ៗ ភិក្ខុរបុ
តិតព្រះអង្គកាលសព្វអភិរម្យះសៀ ឯអ្នកស្លា ងព្រះពុទ្ធរូប ដីឥដ្ឋនោះ១ និងស្លាប់នោះ១ បានផលអានិ សង្ស ១៧ កាប្ប បៀបានគោរពកិតជាព្រះឥ
ន្ទ្ររាជ ៥០០ ជាតិ ពោះបរិភុញ្ជារព្រះពុទ្ធ រូបមន្ទីរជាត្រៃ ៗ ភិក្ខុរបុតិតព្រះអង្គកាលបអិម្យះសៀ ឯ អ្នកស្លាប់សាលា ពោះបានផលអានិសង្ស ៥ កា
ប្បរួចបានលើងគោរពកិតជាព្រះឥន្ទ្រពោះ លុះច្យុតចុះមក បង្កើតជាមហាសេដ្ឋី មានទ្រព្យ ៨ កោដ្ឋ ៥០០ ជាតិណារព្រះពុទ្ធរូបមន្ទីរជាត្រៃ ៗ រី ឯអ្នកស្ថាបក្តីអ៊ីយបង្គន់

គោះទានផលអនិសង្ឃ ៤គាថា រួចទានទៅកើតជាទេវបុត្រលុះច្យុតចុះមកទានជាមហាចក្រ ៤.. ជាតិ ណការព្រះពុទ្ធរូបធ្វើជាព្រះ៧ ។ ភក្តេរបុពិតព្រះអរិយកាលសប្បុ ៗ អំប្ញុះស្មើ ឃស្កុណា
ជន្ទូរ ទានផល ៤៥ គាល្ប រួចទានលើនទៅ កើតជាទេវបុត្រលុះច្យុតចុះមកបង្កើតជាមហាចក្រ មានព្រា៧ ជហ្មើង៤ពាន្ធ ៤.. ជាតិ ហើយមិនកើតលោកទ្រៃ
អំពីរមាតាបិតា បុត្រភរិយារគោះស្មើ និង ទានសេចក្តីសុខ្ល បែងបែបត្រូវប្រាថ្នាចតលនការព្រះនិពាន្ធ យាងពុំទៀតបើរទានបិទានតែគប្រុសជន
ពោជរតាំងកជប្លរសំជប្លាន គោះទានផល ៧គាល រួចទានលើនទៅកើតជាទេវបុត្រលុះច្យុតចុះមក កើតជាសេដ្ឋី មានព្រា៧ ៤.. កោដ្ឋ ៤.. ជាតិណា
ព្រះពុទ្ធរូបធ្វើជាព្រះ៧ ។ ភក្តេរបុពិតព្រះអរិយកាលសប្បុរអំប្ញុះស្មើ រាងឃ្មុកគ្រួពោណ៌ទ្របិ តំរីសេះថាំងឃ្លាំ ក្ខុះអត្ថិរ៉ូម ធំប្អូរញ្ញាបុនសែនគ្លួន ទានផ្សាទៅព្រះពុទ្ធព្រះជមិ

៧

ព្រះសង្ឃ នោះបានដល់អដិសង្ឃ ១,កាលរូបបានលើកទៅកើតជា នៅបុត លុះឃ្លាតចុះមកបានជាមហាបក្សមានឆ្នាំ១៨,កោដិ ៤.. ជាតិ ណារព្រះគុណឲ្យបង្កើតឆ្នាំ១ ៗ ករណ្ដេរឬពីក្ត

ព្រះអរិយកាលស្ងួត អំពោះនៀ ឯអ្នកពេល បរគេនស្លារម្លូវដង្ហរដីកអំម្ពោរ ថ្មីមន្ត្រីសាច្រៀក ប្រែជម្ភៀ រ ចេកអំម្ពោរពោរអំម្លូដក្វឹ ១៣ បការ នោះ

បានដល់អដីសង្ឃ ១,កាល រូបបានលើក ទៅកើតជានៅបុត្រ លុះឃ្លាតចុះមកកើតជាត្រកូលព្រាហ្ម ណ៍ ៤,,ជាតិ ណារព្រះគុណឲ្យបង្កើតឆ្នាំ១ ៗ

ករណ្ដេរឬពិតព្រះអរិយកាលសង្ឃអំពោះនៀ៖ ឯអ្នកពេលនៀរបានសព្វថ្ងៃនេះ ១ដៀតពេលអ្នកតាក្ខត្តព្រះ សង្ឃ សព្វថ្ងៃនេះ ១ដែរបានដល់អដិសង្ឃ ៣៧

កាលរូបបានលើកទៅកើតជាព្រះពង្ស នោះ លុះឃ្លាតចុះមក កើតជាស្តេចមហាបក្ស ៤.. ជាតិ ណារព្រះគុណឲ្យបង្កើតឆ្នាំ១ ។ ករណ្ដេរឬពីតព្រះអរិយកាលសង្ឃបអំពោះនៀ រឹងបុត្ត

ជៀរបានសព្វថ្ងៃនេះ១ ចេញព្រះវស្សារនេះ១ ចូលព្រះវស្សារនេះ១ ចូលឆាំងនេះ១ ជុំម្សិលនេះ១ ចូលបរិវាសនេះ១ ធ្វើតបង្ហោននេះ១ ព្រះសង្ឃតោរបង្គ្លើមនេះ១ អ្នកតែលស៊ីដបើ
ដើភាតុអ្នករៀន ព្រះគាំង្គីយនេះ១ រីឃ បុគ្គលគ្នំ ៨ ជុំ៣ កតែលជៀរបាន នោះបានផលអនីសឃិត្រូច ត្បូរ បានតែរតារ ពាលក្មោរ រូជិ បានលើដពៅ
រកើតជារនៅបុរិ លុះច្យុតចុះមក កើត ជាស្តេចនាបលរាជ ៥០០ ជាតណារព្រះគុណប្រមក្ខដជា៧ ♦ ភាព្រេ រឃួតីតព្រះអរិរូ គាលបរិអំបោះលើ ឃសាល្លេរម
គ្រភាតុនេះ១ បដង្គ្រោននេះ១ បុគ្គលគ្នាំតី យជុំ៣ក នោះបានផលអនិសឃិ ៣៧ គាលស្លូជ បានលើដពៅរ កើតជារ នៅបុរិ លុះច្យុតចុះមកបានជាស្តេច
មហាចក្រ ៥០០ ជាតិ ពាំ៣ ទៀត អ្នកតែល ជៀរគូជាំថ្ងៃដើល ៨កើត ៨រោជ ១៥កើត ១៥រោជក្តីយ ព្រះសឃិអន្តុយមាតគ្យាស្ប្រគ្លីរ រឹបុគ្គលផ្ទាំអំឃ្លាឈ្មោះ បានផលអ

ញ

ជិនសយ ១៩ កាប់ រូបទានលើដគោរកើតជានៅបុតិ លុះឃ្មុតបុះទមកកើតជាមហាសេដ្ឋី ៥០ ជាតិ ណោរព្រះគុណរូបមធ្វើជ៍វេ ៗ ✻ ករ្តោរបុពិតព្រះអរិយ ពាសប៉ាំអ្យុះសើ
វីយ ឯអ្នកតែលជ្រើរបាន គ្រោរអំស៊ីវ្ញៃ ងិលនោះ ទានដលអជិនសយ ១០ កាល ១ទៀតអ្នកតែល ដ៏ជ នោះទានដលអជិនសយ ១៥ កាល រូបទា
នកើតជានៅបុត លុះឃ្មុតបុះមកទានជា សេដ្ឋី ៥០ ជាត ឯអជិនសយកើងប្រសើរណោះ ណោរព្រះ គុណរូបមធ្វើជ៍វេ ៗ ៕ បើរអ្នកឯណាទានជ្រើរក
ជីដ នោះទានដលអជិនសយ ១៥ កាល រូបទានលើដគោរកើតជានៅបុត លុះចឃុតបុះមកទាន ជាសេដ្ឋី ៥០ ជាត ណោរព្រះគុណរូបមធ្វើជ៍
ៗ ៕ ករ្តោរបុពិតព្រះអរិយ ពាលប្បអំម្ហូះស្មើ វីវិទានសត្តត្រីឲ្យឆ្អែ នោះទានដលអជិនសយ ៥ កាល ឯអ្នកឲ្យទានម្ហូះ តែលរាញុរ ងិល ៥ ងិល ៨ ងិល

១ៈ នោះទានផលអនិសង្ស ១៨ កោដិលក្ខ២ ក្សារណា ពព្រះពុទ្ធរូបធ្វើដីផ្ទាំ១ ៚ ភក្តេរបុត្តិតព្រះអាវ៉ា កាល១អំឡុះនោះ រឺអង្គឯងសឃ៉ាតែលអ្នកបំបួសស្រួចផាសំបេរ នោះទាន
ផលអនិសង្ស ៨ កាល បើទានដីបួសផា ភិក្ខុនោះទានផលអនិសង្ស ១៦ កាល រួចទានលើជនៅកើត សាសនាសុក្ខសំឡាតជាតាតុះសិតស្ទឹក, មានអយុ
ស្ស នោះ ៤០០០ ឆ្នាំ បណាព្រះពុទ្ធរូបធ្វើដីផ្ទាំ១ ៚ ភក្តេរបុតិតព្រះអាវ៉ា កាលសបអំឡុះនោះ រឺថ្មអ្នកបំបួសផ្ដើយ ព្រះពុទ្ធផាសំឡេះនោះ ទានផលអនិសង្ស ៣២
កាល បើទានលើជនៅកើតសោះសំ ស្បាតជាតីមានទ្រព្យ មានអយុះ១ម៉ឺន៦ លានឆ្នាំ៤ ឲ្យបំបួសផ្ដើរជាភិក្ខុនេះ១ បំបួសស្រួចពាន
នេះ១ ទានផលអនិសង្ស ១៨ កាល រួចទានលើជនៅកើតបស្កន្ធព្រះ ស្មើជាតុបព្វណារព្រះពុទ្ធរូបធ្វើដីផ្ទាំ១ ៚ ភក្តេរបុតិតព្រះអាវ៉ា កាលសបអំឡុះនោះ បើទានដី

គាថ្ងៃយហោរតៅ ទានផលអជិរសយ័ ១កាល បើទានថ្ងៃយអង្គមោទុគ្គារតៅ ទានផលអជិរសយ័ ៦កាល បើទានលើជតៅលេិត ដាទៅបុត្រ ណារព្រះគុណព្រមម្ជជម្រើ

ភក្តោរបុពិតព្រះអរិយការសប្បអិម្ពះសៀ ឯអ្នកបំបួស ក្មួយផាសិម្នោរ ទានផលអជិរសយ័ ៣កាល ឬបំបួស្សផាកិត្ត ទានផលអជិរសយ័ ១២

យ កាល ទានលើជតៅលេិតផា ទៅបុត្រ វប្បាមារក្សត៍ មានអាយុស្សសែពាន់ឆ្នាំ បើបំបួសទៅ វផាសិម្នោរនោះទានផលអជិរសយ័ ៣កាល្ប

ទទានតោវសោសុត្ត មានសិម្ហាតមាន អយុស្ស ៦០០០ឆ្នាំ បើបំបួស្សផាកិត្ត ទានផលអជិ សយ័ ៨កាល បើទានលើជតោវលេិតផា

ព្រះឥន្ទ្រាជិរាជ មានអាយុះ៣១ពាន់ ផាបើជិជគុត្តារ ជល្លារអជិរសយ័ តើលអ្នកទានបួស្សនោះសោត ផាបើអ្នកឯណា១ អាចយកអាយុស្សនោះ មកធ្វើផាស្និតី

តហើយយកកិមព្រះសរ័ង្ខា នោះមិនជឿរជាតថតែកញ្ញា ហើយព្រាកំញា ខិរិលពោជ ធិកំមព្រះញ្ញុមែព្រោះ ៚តុថតែរតែកកក្ដាលក្នុងហើយ ដើ១យកងិកសេមុក្ខុឆ្នាំ ៤ នោះជា
ដិកលុ១ពាលតែរត្ស នោះកឹរដិជម្បើ ១ធ្មឹមខិសើមនៀរ ដិជក្មិសិលជលបុណ្យ តែលអ្នកមានឬ ——— ល្បុ ក្ខជព្រះស្នាសារ តែរព្យាក្ដុនោះព្ទំនើរ
សៀ គោរព្រឹទ្ធិមធ្រជព្រ១ ៕ កន្ត្រៃកស បរ្ទិពិតព្រះអរឿ កាសប្បអំម្បុះសៀ រឿឃអ្នកខិតាឆភ្លើជរ ក្ខុរភ្ញើរ ទាឆជលអជិសឃ នោះ៦កាលក្នុង
ទាឆលើជនោវកើតជាទេវបុត លុះបុ តបុះមកកើតជាមហារចក្ដេះ ១ជោតឃអ្នកតាំ ផ្ការគាឆឆ្ល រចិម្រូច ជឿរជីជស្នោរ ជឿរជិជចិពា្យនោះ
ទាឆជលជកាល ទាឆលើជនោវកើតជាទេវបុត លុះបុ្យតបុះមកកើតជាមហាសេ្ដ្ឋ ៦ ៚ ជាតណារព្រះគុណក្នុងមធ្រជព្រ១ ៕ កន្ត្រៃបុពិតព្រះអរឿ កាសប្បអំម្បុសៀ

ឡ

ឯអ្នកធ្វើរបុណមានកញ្ច្រែងអង្គារ នោះបានផលអានិសង្ស ១០កាល្ប ឯអ្នកបំពាក់ភ្លើង នោះបានផលអានិសង្ស ៤កាល្ប ឯអ្នកបង្ហូតធោង មានបរិវារ៣ពាន់ ណាសព្រះត្រៃ

ចន្ទ្រមធ្វើរផ្ទៃ៧ ៚ រីឯអ្នកធ្វើរត្រៀល ៖ នោះបានផលអានិសង្ស ៨កាល្ប ១ទៀតឯអ្នកគុចបដិ៧តែង ចង្កៀង ផ្សេងទៀត ៣ពារ នោះមានបរិវារ១ពាន់

ណាសព្រះគុណសមធ្វើរផ្ទៃ៧ ៚ កន្ត្រៃបុតិត ព្រះអរិយកាលសម្បូរ អំបូរ ឯអ្នកបានសក្ការខ្លួនឯងក្លៀ តាន ១ខ្សែ ក្លៀ២ក្លៀ តបក្លៀ មឹនក្លៀ រីឯផលអានិ

សង្ស នោះនិងគុណការក្ការក៏ពុំបានឡើយ បរិអ្នកនោះឯង និងកើតជាស្តេចមហាចក្រ នោះ៨ហ៊ើន៤ ពាន់ជាតិ រួចបានធ្វើតែព្រលអាព្រោម នោះ៨

ហ៊ើន៤ពាន់ ជាតិ បានជាស្តេចចក្រវត្តិរាជ នោះ៨ហ៊ើន៤ពាន់ បានជាស្តេចសាមន្តរាជ នោះ៨ហ៊ើន៤ពាន់ជាតិ បានជាសេដ្ឋី ៨ហ៊ើន៤ពាន់ ជាតិ បានលើផៅ

កើតសោយវិបាកក្លិតពួតរាស្លូនសួគ៌១៦ផ្នក សិទតែ ៧ អសង្ខៃ នោះប្រកដ្ឋណាប ពុនស្រូបធ្មែជធ្វើ១ ៚ ភក្ដោរបុពីតព្រះអង្គ ការសប្បអិម្ហុះសឿ ឯអ្នកជួយលុព្វវស្បារគេ
នោះបានផលអដិសយ ៦ កាល បើព្រោះ តែជួយព្រៀកស្និកកើតធ្លី ផ្សារបត្តកញ្ចូងនិកឃ៉ៃបផារិជិក នោះបានផល ១ កាល ១ ទៀតបើបានយកព្រែ
កម្ម ផាតហិន្ទុលធ្លៀ នោះបានផលអដិ សយ ១១ កាល ១ ទៀតបើបានយកស្និកកិតនៅឱ្យល្បែ ធ្លី បានផលអដិសយ ៧ កាល ណារប្រើគុន
ស្រូបធ្មែជធ្វើ១ ៚ ភក្ដោរបុពីតព្រះអង្គកា សប្បអិម្ហុះសឿ ឯអ្នកសាធដ៏ពុតឃ្លី បានអដិសយ ១៨ កាល បើអ្នកឯណារជ្រើសពិតពុទ្ធ នោះ
ផលអដិសយ ៦ កាល បើនុជចោលសត្វនៅជៀ ណារ កបានផល្លោចជឿ នោះឯង ១ ទៀតបើអ្នកឯណារសាធដ៏ឧត្ដ បានផលអដិសយ ៧ កាល ហើយបាន

ឡិ

ទៅកើតជាស្តេចមហាចក្រ ៤.. ជាតិណារ៍ព្រះគុណរង្គមគ្រឹជផ្ទៃ៣ ៗ ភក្តោបុពិតព្រះអរិយ កាលបព្ញ អំម្ចាះសៀ រឹបឯអ្នកព្រុងគុំបឡុច នោះទានជលអភិសេក ១៨ ម៉ឺនកាល ហើយអ្នក

ឯការទានបន្ទះស៊ែស្ហារ ទានជលអភិសេក ៣៤ កាល ហើយទានរ៍ កើតជាតិបុត្រ លុះឡុតបុះមក កើត តជាស្តេចមហាចក្រនោះ ៣ ហើយ ៤ ។ ជាតិ ណារ

ព្រះគុណរង្គមគ្រឹជផ្ទៃ៣ ៗ ភក្តោបុពិតព្រះអរិយ ការសប្បអំម្ចាះសៀ រឹកឹរីហារតែលអ្នកដើរបុងព្រុងគុំបឡុច តោ ះមានកាលស្ងៀមស្ងៀមវ្យេង ១ កាល្បោះមានស្តេច ១ លោះ

ព្រះធុបវិស្ស័យ ពោរពុសលរាជ ស្តេចធ្វើជមហាត្តិ ស្មើរស្មើជ លុះតោរទៅតលច្នេះស្មើជ ១ ធ្វើជបុលក្ខុកក្លុចហើយស្តេ ចធ្វើតកហើញ ដើរនាវលួកចេរសុ លុះយោជ៍តែ

លព្រមក ព្រះចក្រាវិញហើយ ការធ្វើជាតុពព្រះ យោរអមាត្យមាត្យមកស្នូក អមាតការព្រោ៣ទូល ជាបេរត្ចេះ មានតែរទៅព្រាបទូលព្រះពមានបុង លះព្រៃលើង ស្តេចនាទូលព្រះ២

ការធ្វើនិម្មិត ជាអ្នកតែលជ្រើសលុកចែត្ត នោះបើអ្នកឯណាជ្រើសឆ្មាឲ្យសាលារ ជីឯបានជាព្រះតែង បើជ្រើសឆ្មាឲ្យ ព្រះវិហារបានជាព្រះពិហា មានអាយុវែង បើជ្រើសឆ្មា
ឲ្យបង្គ្រីម បានជាស្តេចបរិបច្ច បើបាន ជ្រើសឆ្មាទៅបួសបោះជិតល មានស្លាបចំណុះ បើជ្រើសឆ្មាឲ្យ យអាស្រ័យ បានជាព្រាហ្មណ៍សេទ្ធ បើជ្រើសឆ្មាឲ្យ
បញ្ចោះ បានជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ណាព្រះ តួនរូបទ្រព្យធ្ងៃ ឯអ្នកតែលជ្រើសកំបែរបោះ មានចុំឡើ ងអើយ ព្រះឡូបង្វិជ្ជីកោរ កុងលាភដ តាល្មោះ
ស្តេចកុងឆ្មា ក្នុងការដីត្រេះណាព្រះពុងនូ បទ្រព្យព្រៃ ។ភក្តោបុពិតតោឲ្យបងឹជីង្ស តាព្រះពុទ្ធីលារ ដំ បួចព្រះពុទ្ធីអន្តនុងព្រៃ ស្តេចសារសេរផល អ្នកនេ
តលបានផ្ញើរសព្វារ ជ្រើសបងបោះពខែញី ២ខែញី តបញ្ញីបើងញី វីដលអងីសឃ៊ីអ្នកនោះ និងគុណគ្រូព្រាហ្មណ៍បព្វរ្យាំបានលើ ។ ហើយអ្នកនោះឯង និងកើតជាស្តេចមហាបក្ខ ៨ ជើ

ន២ពាន់ជាតិ រូបមានជាតិត្រកូលព្រាហ្ម ៤ម៉ឺន២ពាន់ជាតិ មានជាស្ដេចបរមរាជនោះ ៤ម៉ឺន៦ពាន់ជាតិ មានជាស្ដេចសង្ឃរាជ ៤ម៉ឺន២ពាន់ជាតិ មានជាមហាសេដ្ឋី
នោះ៤ម៉ឺន២ពាន់ជាតិ មានលេចង់គោរ ក្លិតនោះ សំបុរាណគ្និតពួកម្លានដ្ឋកី ១២៥ជាន្ម សិជតែរ ៧អ សិទ្ធៃ នោះព្រះគម្ពីរណការព្រះពុទ្ធស្រួមទ្រង់ផ្ទៃ១

រី ឃួ ឃួ